

Koňe hrabú podkovama na dvore

♩ = 106

Záhorie

Ko - ňe hra - bú pod - ko - va - ma na dvo - - re,
sta - rí vo - jak ten dob - re ví, co to je.
Len ten re - grút, ten si t'až - ko roz - mí - šľa,
na - čo st'e ma vi - cho - va - l'i, ro - d'i - - čia.

2. Nad tú Bosnu svící krásně suňíčko,
poťeší sa mojej milej srdéčko,
[:poťeší sa mojej milej ešče víc,
ked ma ona zbadá z vojni dom prijíc.:]

3. Poťeší sa moja smutná ďevečka,
rozkvitua mi za širákem ružička,
[:rozkvitua mi na červeno, na bílo,
abi sa mi mé srdénko t'ešiu.:]